

STAŘÍČSKÝ ZPRAVODAJ

LÉTO 2026

www.obec-staric.cz

Úvodník

Vážení spoluobčané, milí sousedé,

máme za sebou jaro plné událostí a aktuálně letní prázdniny a zasloužený odpočinek. Dovolte mi ohlédnout se za uplynulými týdny, které byly v naší obci bohaté jak na kulturu, tak na pracovní ruch a zároveň vás seznámit s několika novinkami.

Po bohatém jaru plném společenských a kulturních akcí přináším krátké ohlédnutí za některými z nich. Tyto tradiční akce přilákaly mnoho návštěvníků a potvrdily, že společná setkání a místní tradice mají v obci své pevné místo.

Jarní sezonu jsme odstartovali tradičním stavěním májky. Naši sokoli se postarali o postavení první májky za kulturním domem a pro děti připravili zábavnou stezku na Kamennou. Zde obec zároveň organizovala stavění velké máje, kterého se ujali místní chlapi. Nechyběla ani vatra, u které si návštěvníci mohli opět špekáčky. Příjemná atmosféra vydržela až do ranních hodin a májka byla úspěšně uhlídaná, takže přivítání máje proběhlo přesně tak, jak se sluší a patří.

První květnový víkend pak do Staré Věs nad Rudou zavítala tradiční pouť, která přilákala hlavně malé, ale i velké návštěvníky.

29. května uspořádali sokoli tradiční turnaj v kuželkách spojený se smažením vaječiny a o den později proběhlo na Kamenné kácení májky. Pro návštěvníky bylo připraveno 30 litrů výborné zelňačky, která sklídila velký úspěch. Také tentokrát panovala skvělá nálada a posezení s přáteli se protáhlo až do ranních hodin.

Poslední květnový den patřil našim nejmladším, slavnostně jsme přivítali nové občánky naší obce.

Polovina června pak patřila největší oslavě v tomto období - Dni obce. Program zahájily naše děti, které potěšily a dojaly svým krásným vystoupením. O skvělou atmosféru se postarala

zpěvačka Marta Jandová se svým vydařeným koncertem, dále publikum rozproudil zpěvák Sebastian a do pozdních nočních hodin nás k tanci a poslechu bavila skvělá kapela Blond.

DĚNÍ V OBCI A DŮLEŽITÉ AKTUALITY - MÁME NOVOU APLIKACI "V OBRAZE"

Abyste měli všechny důležité informace z obce neustále po ruce, spustili jsme pro vás novou mobilní aplikaci „V obraze“. Aplikace přináší okamžitý přehled aktualit z našeho webu, nové zprávy či dokumenty vyvěšené na úřední desce. Nově si také můžete zvolit zasílání informací prostřednictvím e-mailu nebo SMS. Veškeré informace se dozvíte na webových stránkách.

Významný krok se podařil v oblasti ekologie a úspor. Byla podepsána smlouva se zhotovitelem fotovoltaické elektrárny pro naši čistírnu odpadních vod (ČOV), přičemž se na tento projekt podařilo získat také finanční dotaci.

Úspěšně proběhla rekonstrukce odpočinkového místa pod Strážnicí u vodárny. Prostor dostal novou tvář a je ideálním cílem pro procházku a chvíle klidu.

U dětského hřiště pod Okrouhlou byla dokončena stavba nové boulderové stěny. Děti i mládež tak mají skvělou možnost, jak rozvíjet svou obratnost a sílu na čerstvém vzduchu.

Na závěr bych vám všem chtěla popřát nádherně prosluněné letní dny plné pohody. Ať už se chystáte k moři, na hory, nebo budete odpočívat doma na zahrádce, prožijte krásnou a pohodovou dovolenou plnou nezapomenutelných zážitků. Naším dětem přeji ty nejúžasnější prázdniny a hlavně ať se nám v září všichni vrátí odpočatí, zdraví a s úsměvem na tváři.

S přátelským pozdravem

Milada Tobolová
zastupitelka

Vítání občánků

▲ Ester Vlčková, Tamara Heryánová, Jakub Richetnik, Jonas Daniel Velička, Nina Jalůvková, Štěpánka Hrušková

Školní rok 2025/2026 je u konce

Základní škola

Další školní rok je za námi. Vysvědčení si letos odneslo 107 žáků, z nichž 95 prospělo s vyznamenáním. Ocenění za vzornou práci a přístup ke vzdělávání si zasloužilo také mnoho dalších žáků – 24 z nich obdrželo pochvalu třídního učitele a pět žákům byla udělena pochvala ředitelky školy.

Ve škole se dlouhodobě snažíme vytvářet prostředí, ve kterém může každý žák rozvíjet svůj potenciál, zažívat úspěch a získávat potřebné dovednosti pro další život. Velký důraz klademe na individuální přístup a podporu každého dítěte podle jeho potřeb a možností. Ve spolupráci se školní psychologkou jsme se letos zaměřili na wellbeing a sociální vztahy.

V uplynulém školním roce jsme v 1. třídě ověřovali nový vzdělávací program Rosteme spolu. V jeho realizaci budeme pokračovat i nadále a postupně jej upravovat podle potřeb školy, zkušeností pedagogů i doporučení Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

Celý školní rok byl naplněn pestrou škálou vzdělávacích, kulturních, sportovních i komunitních aktivit. O některých z nich se můžete dočíst v dalších příspěvcích tohoto zpravodaje, mnohé pravidelně sdílíme také na webových stránkách školy a na sociálních sítích. Velmi si vážíme vašeho zájmu o dění ve škole i důvěry, kterou nám dlouhodobě projevujete.

Poděkování patří všem rodičům za spolupráci, podporu a zájem o vzdělávání svých dětí. Velmi si ceníme podnětů, které jsme získali prostřednictvím dotazníků pro rodiče a žáky mateřské i základní školy. Mnohé z nich nám poslouží jako inspirace pro další rozvoj školy. Současně nás těší i řada pozitivních ohlasů, zejména na pestrost vzdělávací nabídky, množství aktivit a vstřícný přístup pedagogických pracovníků.

Velké poděkování si zaslouží také všechny paní učitelky a ostatní zaměstnanci školy. Jejich práce zdaleka nekončí posledním zvoněním. Denně přináší do školy energii, tvořivost, trpělivost a ochotu dělat pro děti mnohdy více, než jim ukládají jejich pracovní povinnosti.

Děkujeme rovněž našemu zřizovateli, Obci Staříč, za dlouhodobou podporu, spolupráci a zájem o vzdělávání i celkové dění ve škole. Velmi si vážíme toho, že společně vytváříme prostředí, ve kterém se děti mohou bezpečně rozvíjet a růst.

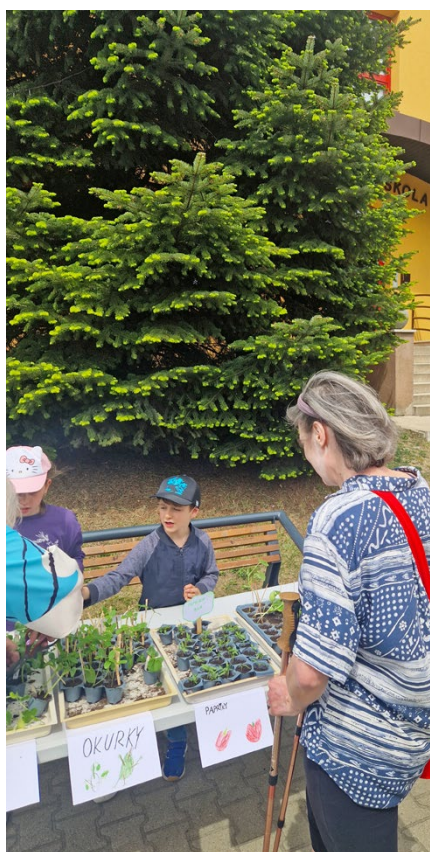
Přeji všem žákům, rodičům, zaměstnancům školy i občanům Staříče krásné a pohodové léto, plné odpočinku, radosti a nových zážitků. Ať načerpáme dostatek sil, inspirace a energie do dalšího školního roku, ve kterém budeme společně pokračovat v naplňování naší vize moderní a otevřené školy.

Mgr. Daniela Trojanová
ředitelka školy

Burza sazenic před školou

Dne 5. května se v naší škole konala burza sazenic. Já a spolužák z 2.A Tobík jsme spolu před školou prodávali sazenice zeleniny a bylinek. Maminky, tatínkové a prarodiče si mohli koupit cukety, rajčata, okurky, slunečnice, dýně a další. Přišlo hodně zákazníků. Učili jsme se prodávat a nabízet rostlinky našich spolužáků, které vypěstovali ve svých třídách. Pak nás vystřídal děti z družiny a já jsem šla domů zasadit bylinky, které si u nás na stánku koupila moje maminka a babička.

Marie Anna Trčková
2.B

Den Země

Naše planeta Země slaví každý rok svůj svátek. Den Země se slaví 22. dubna. Lidé na celém světě si tímto svátkem připomínají, jak moc je důležité chránit životní prostředí.

V naší škole se konal Den Země ve středu 22. dubna 2026. Paní učitelky nám přichystaly na plot školní zahrady karty se zajímavými informacemi. Například jsme se dočetli, jak dlouho se rozkládají plastové lahve. Po přečtení nás čekaly dvě trasy s ekologickými úkoly. První trasa byla jednodušší a byla určena mladším dětem. Druhá složitější trasa čekala na nás třetáky a také na čtvrtáky a pátáky. Obě trasy vedly staříčskou přírodou. Všechny úkoly jsme zvládli splnit.

Po cestě jsme v lesíku sbírali větvičky, abychom mohli založit vyvýšený záhon na školním pozemku. Když jsme měli úkoly splněné a větvičky nasbírané, pustili jsme se do tvorby záhonu. Záhony nám vyrobili dva tatínkové. Každá třída dostala svůj záhon, o který se má starat. Nejprve jsme do záhonu naskládali nasbírané větvičky. Potom jsme začali nosit hlínu, kterou nám dovezli pracovníci obce na přívěsném vozíku. Byla to zábava.

Den Země se mi moc líbil. Bylo prima něco se dozvědět, plnit úkoly a nachystat si záhon, do kterého si každá třída zasadí, co bude chtít. Už se těším na sladká rajčátka!

Nela Tkačíková
3. A

ZŠ Staříč má talent

18. června patřil den talentům, odvaze a skvělé atmosféře! O organizaci celé soutěžní akce se postaral školní parlament.

Žáci mohli vystoupit ve dvou kategoriích – jako jednotlivci nebo skupiny – a předvést vše, v čem jsou talentovaní. Na pódiu jsme tak mohli obdivovat hudební a taneční vystoupení, kouzelnická čísla i řadu dalších originálních ukázek dovedností, kreativity

a nadšení. Odborná porota měla nelehký úkol. Zasedli v ní nejen zástupci žáků, pedagogů, rodičů a obce, ale také například vzácný host z umělecké branže.

Program zpestřilo také vystoupení dětí z mateřské školy, které sklídilo zasloužený potlesk. A protože talent spojuje, na závěr jsme si mohli všichni společně zaspívat s paní učitelkou a stát

se tak součástí programu. Po vyhlášení výsledků na všechny čekalo pozvání na obědový raut, kde byl prostor sdílet dojmy, pogratulovat účinkujícím a užít si příjemné společné chvíle.

Velké poděkování patří všem soutěžícím za odvahu vystoupit před publikem, členům školního parlamentu za organizaci celé akce, porotě za její práci, zvukařům, kteří se postarali o bezproblémový průběh vystoupení, i všem, kteří přišli podpořit naše talenty.

Barbora Nováková
učitelka ZŠ

Školní družina – Jaro na hlavě

Zatímco někde vítají jaro vynášením Morany, my jsme se rozhodli přivítat jaro trochu jinak – přímo na hlavě, a tak vznikl nápad vyhlásit kreativní soutěž o nejoriginálnější pokrývku hlavy.

Děti se do soutěže pustily s velkým nadšením. Z jednotlivých modelů bylo vidět, s jakou fantazií ke svým výtvorům přistupovaly. Za pomoci rodičů tak vznikaly nápadité klobouky, čelenky i korunky, ozdobené květinami, motýly a dalšími jarními motivy. Fantazie neznala hranic a některé modely byly tak povedené, že by se za ně nemusel stydět ani

novojičínský Tonak. Na školní zahradě pak proběhla přehlídka těchto modelů a zahrada se během chvilky proměnila v překrásnou rozkvetlou jarní zahradu. Nechyběla hra s jarní tematikou a společně jsme tak přivítali jaro. Na závěr si každý odnesl semínka květin, aby si kousek jara vypěstoval i doma.

Jarní přehlídkou však aktivity školní družiny zdaleka nekončí. Připomněli jsme si také Den Země, při kterém jsme přiložili ruku k dílu a společně jsme uklidili část Kamenné i okolí školy. Péči o přírodu považujeme za samozřejmost, přesto

je dobré si ji čas od času připomenout i společnou akcí.

Nezapomínáme ani na hry a společné zážitky. O tom se mohli přesvědčit také rodiče během Dne rodiny, kdy si s námi některé družinové aktivity sami vyzkoušeli.

Ve školní družině je zkrátka stále co dělat – ať máme jaro na hlavě, rukavice na úklid, nebo chuť si společně hrát. Přejeme všem dětem i jejich rodičům krásné prázdniny.

Renáta Mikešová
za školní družinu

Od jara do léta v MŠ

Přechod z jara do léta byl ve školce jako každý rok plný zážitků, objevování a radostných setkání. Od dubna do června jsme s dětmi prožili krásné a veselé období, na které budeme ještě dlouho vzpomínat.

Duben jsme zahájili kulturním zážitkem. Do školky za námi přijelo divadlo Veverka Terka s „Detektivní pohádkou“. Děti se s nadšením zapojily do děje, pomáhaly vyřešit záhadu krádeže a odměnou jim byl nejen potlesk, ale i radost z dobře odvedené detektivní práce. Velkým zpestřením byl také výlet na hasičskou zbrojnici ve Frýdku-Místku, kde si děti mohly prohlédnout hasičská auta, čluny, techniku a dozvědět se spoustu zajímavostí o práci hasičů. Nechyběla ani možnost vyzkoušet si některé vybavení a děti si na vlastní kůži vyzkoušely, jak se hasí požár vodou. Koncem měsíce

nás navštívil řízený program ODIS BUS, který dětem přiblížil dopravu hravou a interaktivní formou.

V květnu jsme se díky krásnému počasí mohli vydávat do přírody mnohem častěji. Program lesní pedagogiky děti zavedl do světa lesa, kde poznávaly stromy a zvířata. Velkým zážitkem byl výlet na zámek Kunín, kde jsme s dětmi obdivovali krásné historické prostory, ve kterých jsme viděli pohádku, a nakonec si pochutnali na netradičním obědě. Přímo od šéfkuchaře jsme dostali špekáček a čerstvý chléb.

Příjemnou společenskou událostí bylo zábavné odpoledne na školní zahradě. Pro děti i rodiče byly připraveny soutěže, hry, hasičské auto, jízda na ponících, malování na obličeje a veselá hudba. O pohostění se postaraly maminky a paní

kuchařky, které připravily ochutnávku několika pomazánek.

Červen se nesl v duchu radosti a těšení se na prázdniny. Na školní zahradě vyrostl dětský skákací hrad, který se stal centrem her, dobrodružství a fantazie. Nejvýznamnější událostí však bylo pascování předškoláků na školáky. Tento slavnostní okamžik byl plný emocí, hrady i dojetí. Děti se rozloučily se školkou a symbolicky vykročily vstříc nové životní etapě.

Děkujeme všem, kteří se na organizaci těchto akcí podíleli a rodičům za jejich spolupráci a podporu. Přejeme všem krásné léto plné sluníčka, dobrodružství, odpočinku a nových zážitků. Také se ale těšíme na vše, co nás čeká po prázdninách.

p. uč. Barbora Niklová
za mateřskou školu

Pohádka pro Barborku

POHÁDKA PRO BARBORKU ANEB MILÉ DĚTI, JESTLIPAK VÍTE, KDE SE NARODÍ SLOVÍČKO?

Tam, ano tam tam se narodí... Slovíčka sedí jako na drátku a čekají. Cvrlikají si spolu a najednou, najednou frrr a letí! Tak jako vlaštovičky v létě. Zakrouží a fíííí ... přes pusinku ven do světa.

No jasně, pusinka musí být pěkně otevřená, to aby si slovíčko nenatlouklo. A jak vyletí, tak si letí tam tam i tam. Slovíčka jsou s námi už dlouho a víme, že nejsou jen hodná, jsou i zlá a ošklivá. Ta milá a hodná, tak na ně se všichni těšíme. Třeba „maminka“, „babička“, nebo „prázdniny“. Když si takové slovíčko letí a letí, dívá se kolem a hledá ouško kam by se mohlo schovat. A když ho uvidí, tak šup tam.

A tak se jednou stalo, že slovíčko žádné ouško nenašlo. Letí si a letí a letí ... a kde nic tu nic, ach jo. Slovíčko se už bálo, že se ztratí. Když tu najednou.. byla před slovíčkem velká paní, na slovíčko se usmála a řekla: „Já jsem paní Ozvě-

na“, neboj se, zavedu tě zpátky, no a za chvíli bylo slovíčko zase doma! Paní ozvěna to krásně umí, že jo?

Slovíčka jsou velcí kamarádi. Rády se chytanou za ruce a udělají dlouhatánský řetěz. No a na světě je paní věta... třeba „U babičky je krásně“. Ale ve větě nesmí být těch slovíček moc, nikdo pak nepozná, kde je začátek a kde je konec... A taky někdy, když hafne pes nebo mňoukne kočka, se slovíčka pustí a ouško pak nerozumí. Opravdové povídání, to je jako když zvoní zvoneček. Cink, cink, cink. Krásně to zvoní, že jo? Slovíčka se drží za ruce a spolu si putují světem..

A když je těch slovíček hodně, tak je na světě pohádka. A více pohádek to je pak knížka. Knička, milé děti, to je náramné bohatství. Tolik slovíček se tam drží za ruce a všechny se těší jak spolu vyletí do světa.

Slovíčka jsou různá, to víme. Hezká i ošklivá, hodná i zlá. Ale jen dvě jsou kouzelná. Když najdou své ouško, tak se člověk přestane mračit, usměje se a všechno je najednou jak má být. Která slovíčka to jsou? To je tajemství, nebojte za chvíli se prozradí.

„Prosím“ a „děkuji“ to je to kouzlo. Bez toho kouzla jde všechno mooc těžko. Slovíčko „prosím“ má takový klíček, který umí otevřít na co si kdo vzpomene a slovíčko „děkuji“? To je úsměv.

Slovíčka a povídání jsou moc a moc důležitá. Tak si představte, je hodně tatínků a maminek, kteří v práci jen povídají. Třeba paní učitelka ve škole, nebo paní redaktorka v televizi. I paní prodavačka ráda říká „Co si přejete, prosím?“.

Mají zvířátka vlastní slovíčka? Jasně, že mají! Kočka mňouká, pes štěká, oslík hýká a třeba čmelák bzučí bzzzzzz. Ale

nejkrásnější slovíčka mají ptáčci. Panečku!.. Avšak slyšet je, to není jen tak. Když se v létě ráno sluníčko právě probudí a je všude ještě šero, vyletí pan kos na tu nejvyšší větvíčku. To aby ho bylo parádně slyšet. Utře si zobáček a spustí. A to je koncert! Přidají se další, třeba zvonek, skřivan, drozd. Jo stihnout ten koncert, to věru není pro lenochy. A protože to

ptáčci vědí, zpívají večer i pro ně. Jsou hodní, že jo?

Pak jsou ještě jedna slovíčka a ta jsou, milé děti, opravdu zvláštní. Nikam neletí, nehledají ouško a přesto jsou. To je proto, že je posílá srdíčko a také je i srdíčko slyší. Letí od maminky, když se usmívá, od babičky, když pohladí, nebo děda když vezme na klín.. Ta jsou moc vzácná

a jen někdo zná to kouzlo jak je poslat. Umíte to taky?

Povídání to je takové kouzlo milé děti. Bez něho by bylo na světě moc smutno a prázdno. Posíláme do světa jen a jen ta hezká slovíčka, ošklivá ať sedí doma. Pěkně otevřeme pusinku a fííí ať si letí!

děda Čestmír, 2026

Čtvrt roku plný příběhů, her a nových čtenářů

Obecní knihovna

Uplynulé měsíce byly v naší knihovně opravdu pestré a plné krásných setkání s knihami i jejich čtenáři. Děti, rodiče i pedagogové se společně přesvědčili, že knihovna není jen místem půjčování knih, ale také prostorem pro objevování, hraní a sdílení radosti z příběhů.

Velkou oblibu si získaly **Knížkohrátky**, pravidelná setkávání pro děti a jejich rodiče. Společně jsme si četli, hráli, tvořili a ob-

jetovali kouzlo knih prostřednictvím nejrůznějších aktivit. Každé setkání přineslo nové příběhy a příležitost strávit společný čas v příjemné atmosféře knihovny.

Během celého čtvrtletí probíhaly **knihovnické lekce pro mateřskou i základní školu**. Děti se seznamovaly s prostředím knihovny, učily se orientovat mezi knihami a zjišťovaly, že čtení může být zábavné dobrodružství. Pro mnohé z nich byla návštěva knihovny prvním krokem na cestě k celoživotnímu přátelství s knihami.

Jedním z nejkrásnějších zážitků byla tradiční **Noc s Andersenem**. Knihovna se na jednu noc proměnila v kouzelné místo plné pohádek, her, tajemství a dobrodružství. Děti si užily večer plný čtení, soutěží a společných zážitků, na které budou ještě dlouho vzpomínat. Tato mezinárodní akce každoročně připomíná, jak důležitou roli mají knihy a příběhy v dětském světě.

Pomyslnou třešničkou na dortu bylo **Pasování prvňáčků na čtenáře knihovny**. Slavnostní okamžik, při kterém děti prokázaly, že se během svého prvního školního roku naučily číst, patří k nejkrásnějším tradicím knihoven. Noví čtenáři si odnesli nejen čtenářský průkaz a drobné odměny, ale především pocit, že se stali součástí velkého světa knih a příběhů.

Noc s Andersenem

NEZAPOMENUTELNÁ VÝPRAVA NAPŘÍČ ČASEM NA VLNÁCH DOBRODRUŽSTVÍ

Letošní ročník oblíbené akce Noc s Andersenem se nesl v duchu velkého dobrodružství. Díky bráně času se totiž všichni společně vypravili na cestu napříč staletími a na své cestě museli zaplnit Průkaz dobrodruha obrázky.

CESTA ČASEM: OD PRAVĚKU AŽ PO BUDOUCNOST

Po každém výstupu z brány času se děti objevily v jiném světě a plnily různé úkoly.

- **Pravěk:** Cesta začala v dobách dávno minulých, kde děti skládaly puzzle dinosaurů.
- **Starověk:** V Egyptě se všichni učili základy hieroglyfů.

- **Středověk:** V éře rytířů a králů si děti procvičily své umělecké vlohy – namalovaly si erb.
- **Dobrodružná zastavení:** Nechyběla ani cesta do neznáma. Děti si zahrály zvířecí bingo. V knihovně hledaly rozstříhané obrázky a potom z nich skládaly velký obrázek.
- * Ve viktoriánské době si zahrály na Sherlocka Holmese.
- * Současnost a výzvy

V naší přítomnosti se děti na chvíli zastavily, aby změřily své síly v soutěžních úkolech. Úspěšné splnění těchto úkolů bylo klíčové pro postup do další fáze jejich putování, které končilo v budoucnosti.

- * Vrcholem celého dobrodružství byla cesta do budoucnosti. Tam na odváž-

livce čekala stezka odvahy, která prověřila jejich odhodlání. Cílem bylo nalézt ztracené klíče, které byly na konci stezky.

Děti šly netradičně po zhasnutém obecním úřadě.

Nebylo to však tak jednoduché! Po nalezení všech klíčů musely děti vyřešit závěrečnou hádanku a najít ten jediný správný klíč, který pasoval do zámku od truhly s pokladem.

Knížkohrátky v knihovně – jaro plné příběhů a objevování

V rámci Knížkohrátek jsme společně s dětmi a jejich rodiči prožili mnoho dobrodružství.

Jedno z prvních setkání nás zavedlo do světa knížky **Ztracená ponožka** od Petra Horáčka. Děti se proměnily v malé detektivy a pomáhaly králíčkovi najít všechny ztracené ponožky a poskládat je do správných párů. Procvičily si také postřeh při hledání stejných ponožek, oblékaly plyšové medvědy do čepic, šál a sukýnek a nechyběla ani kreativní chvilka s vybarvováním obrázků. Na závěr si děti s maminkami společně prohlížely a četly další knížky.

Další Knížkohrátky patřily příběhu o **Čápovi Čeňkovi**. Po přečtení knihy se děti pustily do záchranné mise a pomáhaly Čápovi najít jeho svačinku – po celé knihovně hledaly schované žabičky a rybky. Stavěly také komín pro Čápy z kostek, vytvořily si vlastní obrázek s Čápem a při hře „Čáp ztratil čepičku, měla barvu, barvičku...“ si procvičily barvy. Na závěr si potrápily hlavičky při skládání obrázků do správných předloh.

V dalších týdnech to v knihovně doslova **bzučelo**. Vypravili jsme se totiž do fascinujícího světa včel. Malí včelaři nosili papírové včelce květiny, aby mohla sbí-

rat pyl, procvičovali si barvy a společně postavili vlastní papírový úl. Do pláství lepili vajíčka, larvičky i dospělé včelky a poznávali, jak funguje život v úlu.

Poslední předprázdninové Knížkohrátky nás zavedly do **světa mravenců**. Knihovna se proměnila v jedno velké mravenišť a děti společně s rodiči objevovaly, jak tito malí tvorové žijí a pracují. Povídali jsme si, prohlíželi knížky o mravencích, plnili různé úkoly a na závěr si každý odnesl vlastnoručně vyrobeného papírového mravenečka.

Další společná setkání budou opět v září!

Děti z mateřské školy objevovaly svět knih i přírody

Také v uplynulých měsících naši knihovnu pravidelně navštěvovaly děti z mateřské školy. Každé setkání bylo jiné, ale všechna spojovala radost z příběhů, objevování a společného povídání.

V březnu jsme s dětmi ze třídy Motýlků zavítali do kouzelného světa knížky **Skřítek Rozekvítek**. Povídali jsme si o měsíci březnu a o tom, jak se po zimě probouzí příroda. Děti se dozvěděly, které květiny rozkvétají jako první a jaké změny přináší příchod jara.

Naši knihovnu navštívily také nejmenší děti ze třídy Berušek. Společně jsme se vydali za životem u rybníka. Povídali jsme si o zvířátkách, která žijí ve vodě i kolem ní a četli si z knížky **Žabula a Žabík**. Děti si potom prohlížely lepopřelky plná zvířátek.

Při další návštěvě se Berušky proměnily v malé odborníky na dopravní výchovu. Četli jsme příběh o neposlušném jezevčíkovi, který se neuměl správně chovat na ulici a společně jsme si připomněli základní pravidla bezpečného pohybu v dopravě. Děti vybarvovaly semafor, třídily dopravní prostředky a prohlížely si knížky o autech, vlacích i letadlech.

Poslední předprázdninové setkání patřilo opět Motýlkům a neslo se ve znamení blížícího se léta. Povídali jsme si o prázdninách, četli příběh **Prázdniny s dráčkem**, hráli pohybové hry a společně třídili obrázky zimních a letních aktivit. Děti také namalovaly krásné letní obrázky, kterými nám v knihovně zanechaly kousek prázdninové atmosféry.

Školáci v knihovně

Během uplynulých měsíců naši knihovnu pravidelně navštěvovali žáci základní školy. Každé setkání bylo zaměřeno na jiné téma, ale všechna měla společný cíl – ukázat dětem, že knihovna není jen místem plným knih, ale také prostorem pro objevování, učení a zábavu.

Prvňáčci se do knihovny vydali vůbec poprvé v roli čtenářů. Společně jsme si přečetli příběh z knihy **Kapybary na útěku**, povídali si o práci knihovnice, o tom, jak se správně chovat ke knihám a jak funguje půjčování knih.

Žáci druhé třídy se v knihovně vydali hned na dvě poznávací cesty. Při prvním setkání je knížka **Skřítek Rozekvítek** provedla měsíci březnem a dubnem. Povídali jsme si o probouzející se přírodě, poznávali první jarní květiny a dozvěděli se zajímavosti ze života zvířat. Své znalosti si děti nakonec ověřily v počítačovém kvízu.

Podruhé se druháci vydali na cestu napříč Českou republikou. Seznamovali se se státními symboly, poznávali česká pohoří, řeky a největší města. Na závěr si

vyzkoušeli práci se slepou mapou České republiky, do které zakreslovali vše, co se během lekce naučili.

Třetáci se tentokrát proměnili v malé badatele a učili se pracovat s encyklopediemi. Zjistili, že najít správnou informaci není vždy jednoduché a seznámili se s prací s rejstříkem i vyhledáváním konkrétních údajů. Vyzkoušeli si, že encyklopedie jsou cenným zdrojem poznání a že správně vyhledat informace je důležitá dovednost.

Předškoláci prožívali dobrodružství s Človíčkem

V letošním školním roce se v naší knihovně pravidelně scházeli předškoláci, aby se společně vydali na cestu plnou objevů, her a příběhů. Celoroční projekt byl věnován četbě na pokračování z knihy **Človíčkova dobrodružství od Pavla Teisingera**.

Společně s hlavním hrdinou děti postupně objevovaly svět kolem sebe a seznamovaly se s nejrůznějšími situacemi, které přináší každodenní život. Četli jsme například příběhy Jak se poprvé probudil, Jak si vykřesal jiskřičku, **Jak se**

poprvé rýzl a píchl, Jak za sebou zabouchnl dveře nebo Jak přinesl zajíce v koši.

Každé setkání bylo doplněno tematickými aktivitami, které dětem pomáhaly příběhy lépe prožít a pochopit. Povídali jsme si o ohni a jeho využití, zkoušeli vykřesat jiskřičku ze dvou křemenů a vyráběli papírové lampičky. Děti se učily rozpoznávat nebezpečné a bezpečné předměty, ošetřovaly „zraněné“ plyšové kamarády a seznamovaly se s vybavením lékárníčky.

Nechyběly ani hry zaměřené na postřeh a poznávání zvířat. Při zvířecím bingu děti hledaly obrázky zvířat, poznávaly obyvatele farmy a při tvořivé dílničce si vyrobily vlastní papírový košíček se zajíčkem. Během jednotlivých setkání jsme také skládali puzzle, hráli různé pohybové hry a plnili řadu úkolů, které rozvíjely dětskou zvědavost, fantazii i jemnou motoriku.

V červnu jsme celý projekt slavnostně zakončili. Na posledním setkání jsme si přečetli závěrečné kapitoly knihy, vzpomínali na všechna společná dobrodružství a děti si za svou celoroční práci a aktivní účast odnesly dárek z projektu **Bookstart**.

Blanka Pešková
knihovnice

Fotografie z akce "Od májky k májce"

Spolky

Obnova kříže u vodárny a jeho historie

Na úpatí vrchu Strážnice poblíž vodojemu, nad okresní silnicí do Chlebovic, stojí kamenný kříž. Značně sešlý text na podstavci svou nečitelností přikryl okolnosti jeho vzniku mlhou tajemství. Indicie v podobě tvarové i materiálově odlišného tělesa kříže s drobným korpusem Krista zase napovídaly, že se nejedná o původní součást památky. S tím vším se musel vypořádat restaurátor Ervin Macala, který na podzim minulého roku začal památku obnovovat. Rád bych čtenáře seznámil s tím, co se během celého procesu podařilo zjistit.

Rok vzniku památky prozrazuje letopočet 1893, který je jasně rozpoznatelný na zadní straně podstavce. Text umístěný výše je však pro běžné kolemjdoucí nečitelný a také zkušenému restaurátorovi se podařilo rozluštit jen některá písmena. Pro další informace tedy bylo nutné začít se do kronik a prohledat archivy. Tím se přišlo na to, že kamenný objekt nechali postavit Adalbert a Karolina Bassnerovi. Pocházeli z Krnovska, roku 1862 vstoupili do manželského svazku a roku 1886 se nastěhovali do Staříče. Zde bydleli v budově fojtství (dnes na místě obecního úřadu), kde byl hostinec a patřily k němu také rozsáhlé pozemky včetně místa, kde později vznikl onen kříž. Později na fojtství hospodařil jejich syn Edmund, který roku 1914 nemovitost s pozemky prodal Mostecké kámen-uhelné společnosti, a tím končí stopa rodiny Bassnerů ve Staříči. Adalbert s Karolinou se odstěhovali do Krnova, což dokládá sčítání lidu z roku 1921.

Ke vzniku drobné sakrální památky se většinou váže nějaká pověst, ovšem

v tomto případě se ji nepodařilo dohledat. Z dokumentů se dá pouze zjistit, že manželé vložili 20 zlatých do mostecké spořitelny za zachování kříže. Byl to v podstatě běžný postup, kdysi se o drobné sakrální památky starali jejich zakladatelé, zatímco dnes se o ně starají obce. Je poněkud netypické, že oba manželé mají na textu podstavce velkými písmeny hned dvoje příjmení. Karolina zde má své rodné příjmení, neboť se narodila 17. října 1839 v Brumovicích Josefu a Karolíně Wawrovým. Ovšem druhé příjmení zde má také Adalbert, Filip Bassner byl totiž jeho adoptivní otec. Záznam v matrice o narození Adalberta se prozatím nepodařilo dohledat a na podstavci kříže jsou z onoho příjmení rozpoznatelná jen některá písmena.

Z textu na podstavci lze krásně rozpoznat letopočet a nápis „Jesus Christus“. Vše ostatní je prakticky nečitelné. Dle stop na kameni byl text důkladně osekán. Kým a proč? O tom se nikde nepíše. Dochované fragmenty písmen dosvědčují, že text byl psán německy, což by odpovídalo četným případům v okolí, když na konci 2. světové války roku 1945 muselo vše německé pryč. Dost možná že i autor kříže byl německé národnosti, jelikož i jeho jméno z dolní části přední strany podstavce zmizelo. Letopočet nevedl k odsekání jména Ježíše Krista si nikdo netroufl.

Drobná socha Ježíše Krista ze železné litiny na betonovém kříži zcela jistě není původní součástí památky. Původní podobu kříže se nepodařilo dohledat, nejstarší fotografie vznikla před rokem

1968 a podařilo se ji najít v dětském památníku jednoho občana Staříče. I takový zdroj může významně pomoci při historickém pátrání. Ovšem na této fotografii můžeme vidět již osazené betonové těleso, takže k výměně muselo dojít někdy předtím. Restaurátor tak na podstavec umístil nový, rozměrnější kříž s větší sochou Ježíše Krista a mezi kříž a podstavec ještě vložil osmihranný prstenec. Vše učinil s přihlédnutím na ostatní drobné sakrální památky v Pobeskydích pocházející z konce 19. století.

V obecní kronice se můžeme dočíst, že kříž vznikl na místě dřevěného předchůdce. Někdy drobný sakrální objekt na tomto místě je vyznačen již na mapě 1. vojenského mapování z let 1764 - 1783, čili tradice je to dlouhodobá.

Kříž tedy roku 1893 nechali zhotovit Adalbert a Karolina Bassnerovi na místě staršího dřevěného předchůdce. Text byl pravděpodobně osekán na konci 2. sv. války a betonová náhrada zničeného tělesa kříže s litinovou sochou Krista musela vzniknout někdy před rokem 1968. Zatím se nepodařilo zjistit rodné příjmení Adalberta Bassnera ani jméno sochaře/kameníka, který dílo vytvořil. Památka je nákladem obce zrestaurována, okolí zveleběno a doplněno novými lavičkami. Ačkoli se podařilo vytáhnout na světlo některé málo známé informace, většina otázek zůstává dál nezodpovězena a dost možná se je nepodaří spolehlivě objasnit nikdy. Ovšem co by to bylo za život bez tajemných záhad.

Vojtěch Merta
kronikář obce

Místo k relaxaci a odpočinku

Jak již vypověděl předchozí článek našeho kronikáře, kamenný kříž z devatenáctého století prošel kompletní rekonstrukcí. Po rozebrání celého kříže byl vybetonován nový základ. Na samostatných dílech nastaly práce důkladného očištění, hloubkové impregnace a tmelení poškozených částí. Samotný kříž s postavou Krista a spodním prstencem vytesal restaurátor a kameník Ervin Macala zcela nově. Po opětovném sestavení nastává mravenčí práce. Další tmelení, šetrné přebroušení, obnova textu, částečné zlacení a další impregnace.

Vyvýšené místo u vodárny, kde se kříž nachází, přímo vybízí k zastavení. Mohutné koruny statných dubů poskytují dostatek stínu i v parném létě. Výhled na vesnici a do dálejšího okolí je nádherný. Není proto divu, že nezůstalo jen

při samotné rekonstrukci památky, ale zároveň i jejího okolí. Bylo obnoveno místo, kde můžete přijít posedět, odpočinout si, debatovat, nebo jen tak se kochat pohledem do krajiny. Nově instalované lavičky, stolíky, stojany pro kola snad poslouží sousedským setkáním a také přivítají turisty a cyklisty z okolí.

Celý projekt jsme mohli zrealizovat díky výrazné podpoře MAS Pobeskydí, která pomáhá rozvíjet venkov v našem regionu. Podporuje obce, zemědělce, podnikatele i spolky a společně s nimi zlepšuje kvalitu života na venkově. Díky této pomoci vznikají projekty, které posilují komunitní život a přinášejí nové příležitosti pro obyvatele.

Pavel Volný
místostarosta obce

Poděkování za pozemky a další plány

Obnova kříže a jeho okolí byla možná díky nabytí pozemků parc. č. 3659 a 3662 do vlastnictví obce. Pozemky jsme nakonec získali darem od Moravskoslezského kraje, který ale nejprve na žádost obce provedl směnu s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových. O tyto převody jsme požádali začátkem roku 2024 a celá akce trvala téměř dva roky. Klíčové pro nás bylo, že jsme pozemky o výměře 4359 m² získali zdarma.

V blízké budoucnosti obnovíme ještě stromovou houpačku, na kterou si jistě mnozí pamatujete.

Dále je v plánu obnovit cestu pro pěší kolem vodárny směrem na Strážnici, také po pozemku 3659. Na pozemku 3662 plánujeme zpevněnou plochu, využitelnou pro areál Pod Okrouhlou.

Jiří Kubala
místostarosta obce

Svaz zahrádkářů ve Staříči

Jarní a začínající letní měsíce byly pro náš Svaz zahrádkářů ve Staříči opět velmi pestré. Máme radost, že se nám podařilo uskutečnit několik plánovaných akcí, které se setkaly s příznivým ohlasem našich členů i dalších účastníků.

V červnu jsme se společně ohlédli za krásným zájezdem do Kroměříže na tradiční výstavu květin **Floria 2026**. Tato oblíbená zahradnická výstava nabídla mnoho inspirace pro úpravu zahrad, pěstování květin i další zahrádkářskou činnost. Účastníci si mohli prohlédnout pestré květinové expozice, zakoupit sazenice, zahradnické potřeby a načerpat nové nápady pro své zahrady.

Součástí našeho programu byla také návštěva **zámku v Bystřici pod Hostýnem**, který zaujal svou historií i příjemným prostředím. Zájezd byl příležitostí nejen k poznávání zajímavých míst, ale také ke společnému setkání a příjemně strávenému dni.

Začátek června již tradičně patřil **smažení vaječiny u Kublového rybníka**. Tato akce patří mezi oblíbená setkání našeho svazu a každoročně vytváří prostor pro neformální posezení,

rozhovory a dobrou náladu. I letos se nesla v přátelské atmosféře a potvrdila, že podobná setkání mají v našem spolkovém životě své pevné místo.

Ve druhé polovině června jsme uspořádali další zájezd, tentokrát na Karvinsko. Navštívili jsme známý **Šikmý kostel**, který je jedinečnou technickou i historickou památkou tohoto regionu. Program dále pokračoval prohlídkou **zámku Fryštát**, návštěvou oblasti **Karvinského moře** a také **Lázní Darkov**. Celý výlet nabídl zajímavé poznání, krásná místa i příjemnou atmosféru mezi účastníky.

Děkujeme všem, kteří se našich akcí zúčastnili a pomáhají udržovat aktivní život našeho spolku. Velmi si vážíme zájmu členů i veřejnosti a věříme, že i další připravované akce budou příležitostí k setkávání, sdílení zkušeností a společně stráveným chvílím. Všem zahrádkářům přejeme vydařenou sezonu, radost z práce na zahradách a bohatou úrodu.

Pavla Torhanová
za Svaz zahrádkářů Staříč

Lidé Staříče

Nad'a Hrbková: „Z pece lidem na stůl.“

Cukrářka a pekařka Nad'a Hrbková má svou výrobu doma ve Staříči už desátým rokem. Kvůli koláčům vstává v jednu ráno, čerstvost je za ni to nejpodstatnější. Původním povoláním zootechnička agromka peče vyhlášené koláče, ale i dorty, zákusky a cukroví.

Kdy jste upekla svůj první dort nebo koláč?

Už jako čtrnáctiletá jsem se pokoušela o koláč, bez soli, to nebylo nic moc. Trošku rozjeté, ale tatka to všechno snědl a pochválil. To byla první zkušenost a dorty pak vlastním dětem, to mi bylo asi dvacet.

Jak jste se dostala k pekařině a cukrařině?

Už to asi začalo od dětství. Moje babička se svojí sestrou, pratetou pekly, takže každý rok na narozeniny jsem dostala velkou dortu. Ta se pekla, protože nebyly formy tehdy, tak ony používaly ty plechové kulaté krabice na filmy a pekly v nich tenké placičky v troubě. Dort mi pak každý rok přišel v kloboukové krabici. Bylo to úžasné. Ještě co se mi líbilo – jak nebylo zdobené, tak ony si zavařovaly jeřabiny, tím to zdobily, nebo strýc nebo dědeček škrabkou na brambory loupal lískové oříšky a dělal lupínky. Bylo to zajímavé a to už se mi líbilo. Mamka taky hodně pekla,

tak se doma peklo a mě to začalo bavit. První jsem pekla pro rodinu, potom pro kamarádky, kamarádky kamarádek, až už toho bylo tolik, že jsme se rozhodli, že se přestěhujeme a udělám si výrobu. Hledali jsme domy všude možné a pak vyskočilo v nabídce tohle. Jak jsem tu přijžděla, říkala jsem si: „Ježíši, taková díra!“ Ale jak jsme tu vešli, perfektní. Všechno! Tu se posunula jedna jediná zeď. Potom, jak jsme tu začali chodit se psy a vyšla jsem tu Kamennou, tak mi spadla čelist. Náhlera.

Věděla jste od dětství, že se tomuto řemeslu chcete věnovat?

Ne, určitě ne. Já jsem milovala zvířátka, takže jsem zootechnik agronom. Potom, jak to dopadlo se zemědělstvím, tak to dopadlo. Pracovali jsme ještě půl roku zdarma, aby tam ty zvířata mohly být, jenom za litr mlíka, trochu masa nebo něco, co bylo. Pak jsem odjela do Ameriky na skoro dva roky a jak jsem se vrátila, tak do Makra. Obchod mě taky bavil, tak tam jsem zůstala patnáct let. No a jak už jsem se zdravím nemohla vydržet, tak jsem začala pomalu péct po čtyřicítce.

Co vás na vaší práci baví?

No, mám to postavené tak – ne na množství, ale na kvalitě. Takže perfektní suroviny a čerstvost. Prostě z pece lidem na stůl. A potom ta pochvala, když jim to chutná, samozřejmě.

Co je naopak nejnáročnější?

Že to člověk musí dělat všechno sám – nakoupit, přivést, zpracovat, příprava, upéct, uklidit.

Jak vypadá váš běžný pracovní den?

Záleží, který den v týdnu to je, čtvrtek, pátek, sobota je velmi náročná, protože to je nejvíc zakázek. Jak mají lidé volno, já mám nejvíc práce. Pondělí, úterý, středa musím doma uklidit a nakupovat.

V kolik hodin ráno vstáváte, když zaděláváte na koláče?

V jednu v noci. Příprava je už den předem, samozřejmě, tvarohy, máky, ořechy, to už musí být předem pomleté, nachystané. Pak už se jenom peče. Založím kvásek. Pokud jsou i dorty, tak peču honem korpusy, aby se to tady i pěkně vyhřálo, aby to tu pěkně kynulo. Takhle vstávám vždycky v pátek, to jdou koláče na obchod a potom záleží, kolik lidí toho chce, aby to lidi měli čerstvé. Koláče peču vždycky čerstvé na ten den, i v neděli. Nikdy ne dopředu. Pokud to někdy někdo chce, tak mu to vymlouvám a nechci. Svatební koláče taky ne. Vždycky ten den napeču, zabalí se to a hned rozveze.

Kolik hodin denně trávíte pečením?

Ted' už pracuju ani ne 50 procent, co jsem dělala, minimálně osm hodin denně. Někdy tu ale stojím i šestnáct, osmáct hodin vkuse. Cukroví, jak se jede, tak to se jede i tři týdny až dvacet hodin, aby to bylo všechno. A to jedeme všichni, celá rodina, syn, snacha i manžel. Kuličky, vosí hnízda, to je jeho akce. Syn zas nádherně a rychle zdobí. Takže on namáčí oběma rukama a snacha obaluje.

Máte nějaký rodinný recept, který se dědí z generace na generaci?

Jedině to cukroví asi, protože v těch dortech už jsou takové změny, že to už by lidem asi nechutnalo. Já pečů až osmdesát druhů. Všichni milují samozřejmě různé druhy lineckého, vanilkové rohlíčky, to tam musí být. To jsem zdědila recepty, už roky pečů podle nich.

Jaký výrobek je mezi zákazníky nejoblíbenější?

Určitě větrníky a koláče samozřejmě, ale i ty dorty, každý pro něco jiného si chodí. Většinou větrníky a věnečky, ty hodně chutnají.

Myslíte si, že se chutě lidí za poslední roky změnily?

Těžko říct, říkám, větrník, věneček, to jede pořád. Ty dorty samozřejmě, ty máslové krémy už nikdo nechce dneska, tak se dělají šlehačkové moussy (šlehačkové pěny, pozn. autora) nebo to mascarpone, tvaroh, ovoce, takže spíše takové lehčí, hodně odlehčené se dělá dneska. Takové ty ořechové už skoro nikdo nechce. Zprvu jsou hodně lidé alergičtí a je to takové těžší. Koláče, ty se jí pořád. My jsme koláčový národ.

Jaký byl nejzajímavější nebo nejnáročnější dort, který jste kdy vytvořila?

No, já trošku bojuju s těma svatebákama. Jak to má ty tři patra, aby to bylo perfektně rovné, protože šlehačkový mousse je lehký, nadýchaný, korpusy jsou lehké, nadýchané a potom to nechce držet. V těch obchodech to hodně želatinují, to je potom takové bez chuti a bez zápachu, nebo tam dávají ty lvy, ty špatné tuky, ale drží to a je to krásné.

Stala se vám při pečení nějaká veselá příhoda?

No většinou u cukroví, jak už jsme všichni unavení, tak děláme blbosti různé. Se u toho vždycky smějem. Jak se třeba šulají rohlíčky, tak ještě dcera, manžel, syn, tak začali a každý jiný – od malých po velké.

Anebo jsem řekla, ať to zdobí, ten do čokolády, ten tam dá hvězdičku a pak se na ně dívám a hvězdička je dole, na tom je čokoláda.

Co děláte, když zrovna nepečete?

Jezdím na kole hodně, chodím s kamarádkama na kávu, nebo si zajdeme na oběd, se psama hodně. Pohybu teď už moc ne, bo mám koleno špatné, musím ho jít vyměnit. Moc času ale není.

Jakou radu byste dala mladým lidem, kteří by se chtěli věnovat pekařině nebo cukrařině?

Hlavně ať nešidí zákazníky, to je alfa a omega všeho. Jak bude člověk pracovat poctivě, tak se to ukáže potom. Nepodvádět, zbytečné ceny nehrotit a nekupovat špatné suroviny. Vždycky se to ukáže.

Jak dlouho působíte ve Staříči?

Letos jsme oslavili deset let, deset let, co jsme se tu nastěhovali.

Podporují vás místní obyvatelé?

Určitě, chodí hodně. Já nikde neinzeruju, že pracuju, takže padesát procent zákazníků jsem si přivezla z Řepiště a padesát je tady už kolem dokola. Nejlepší recenze je, když si lidi řeknou mezi sebou, aji se mi s nima líp pracuje. Ví, ochutnali, přišli a jsou spokojení. Takové přes inzerát, to není ono. Dáváme jednou týdně na obchod do Datyn a teď i dvakrát týdně dodáváme do té budky s kávou u Polikliniky v Místku.

Jsou ve Staříči nějaké tradice nebo akce, pro které pravidelně pečete?

Tady ve Staříči akorát obec sem tam pro důchodce nebo tak chce, spíše Řepiště chodí pořád ještě, tam hasiči pravidelně berou na svoje akce a dokonce Václavice, kde mají svoji vyhlášenou Vendulku, tak chodí sem.

Na co se mohou vaši zákazníci v nejbližší době těšit?

Teď jsou svatby většinou, poutě už byly na jaře, tak až na Vánoční trhy.

Co pro vás znamená Staříč?

Teď už opravdu domov, je tu krásně. Jsem tu šťastná.

Autorka: Barbora Kuchařová

Chovatelé Staříč

Dne 30. 5. 2026 proběhlo na Kublově rybníku smažení vaječiny. Sešlo se nás jenom 13, ale jak by někdo řekl: „Samí dobří!“. Vaječina se podařila. Vláda Kubla nás zase překvapil sladkostmi, tentokrát laskonky plněné šlehačkou a jahodami. Chlapi tomu říkali „nebe v hubě“. Po vaječině ještě přinesl pikantní masové koule. K tomu jsme měli čepované pivečko. Myslím, že se akce podařila, počasí vyšlo.

LETOS JEŠTĚ PLÁNUJEME:

- 8. 8. 2026 zájezd na hrad Bouzov, spojený s výstavou drobného zvířectva v Malhoticích.

A hlavně!!!

- 19.–20. 9. výstavu drobného zvířectva ve Staříči.

Holub a Macháčová
za chovatele

ČESKÝ SVAZ CHOVATELŮ ZO STAŘÍČ
porádá
V AREÁLU ZA KULTURNÍM DOMEM VE STAŘÍČI

VÝSTAVU DROBNÉHO ZVÍŘECTVA KRÁLÍKŮ A DRŮBEŽE

19. 9. 2026
13:00 – 18:00 HODIN

20. 9. 2026
9:00 – 16:00 HODIN

VSTUPNÉ 30,- Kč

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

ZVE VÝSTAVNÍ VÝBOR ZO ČSCh STAŘÍČ

Svaz chovatelů ze Staříče pořádá

JEDNODENNÍ ZÁJEZD

na **HRAD BOUZOV**
a následně potom na
VÝSTAVU DROBNÉHO ZVÍŘECTVA DO MALHOTIC.

ZÁJEZD SE USKUTEČNÍ V SOBOTU 8. 8. 2026

CENA ZÁJEZDU DOSPĚLÍ 250,- Kč A DĚTI 200,- Kč

ODJEZD AUTOBUSU V 7:30 HOD. ZE ZASTÁVKY STAŘÍČ MLÝN SMĚR FRYČOVICE.

PŘIHLÁŠENÍ NA TEL. ČÍSLE 737 431 385

Senioři Staříč z. s.

Letošní sezónu našich výprav za poznáním rozmanitých zajímavostí a pamětihodností jsme zahájili 22. 4. 2026 zájezdem do nedalekého Nového Jičína. V Návštěvnickém centru, které se nachází v Laudonově domě na náměstí, jsme si prohlédli unikátní expozici věnovanou technologickému procesu výroby klobouků od zpracování králíčích kůže až po finální originální výrobek – krásný plstěný klobouk. Tato expozice klobouků vznikla v roce 2011. Jejím účelem je šíření kloboučnické tradice, která se v Novém Jičíně datuje již od 16. století. Jednotlivé fáze pozoruhodného procesu výroby klobouků jsou zde zachyceny poutavou a zábavnou formou. Například autentické videoukázky z jednotlivých úseků tovární výroby klobouků a panely popisující historii kloboučnictví na Novojičínsku včetně vzniku kloboučnických továren v 19. a 20. století. Nový Jičín je jediné město v Česku, které má tak bohatou kloboučnickou

historii. Expozice je doplněna o ukázky historických výrobních strojů, které se při výrobě klobouků, v téměř nezměněné podobě, používají dodnes. Závěrečná část výstavy nadchla všechny milovníky klobouků. Ve zkušební je umístěno na 400 různých klobouků, čepic a doplňků k libovolnému zkoušení a vyhledání nejslušivějšího modelu. Téměř nikdo z nás neodolal, aby si nevyzkoušel alespoň jeden z těch mnoha vystavených klobouků. Ve druhém patře historického domu Návštěvnického centra jsme navštívili expozici věnovanou slavnému rakouskému vojevůdci – generálu Gideonovi von Laudonovi, který zde v roce 1790 zemřel.

V přízemí Návštěvnického centra je exkluzivní prodejna klobouků značky Tonak. Následně jsme se přesunuli do nedalekého Žerotinského zámku, kde už nás očekávala usměvavá paní průvodkyně, která nás se zápalem a nadšením seznámila

s nepřeberným množstvím historických zajímavostí, týkajících se zámku, Žerotínů, vystavených exponátů a Nového Jičína. Vyprávěla tak poutavě a zaníceně, že dokázala téměř ve všech z nás vzbudit zájem. Ze zámku jsme odcházeli plní dojmů a nabíť informacemi. Mířili jsme na společný oběd do secesního hotelu Praha z roku 1899. V příjemném prostředí skleněnou vitráží zastřešeného atria jsme se posilili na závěrečnou část zájezdu. Přejeli jsme autobusem do nedalekých Bartošovic, kde jsme navštívili unikátní technickou kulturní památku – Bartošovický vodní mlýn. Pohon a zařízení mlýna tvoří celek, jediný funkční tohoto druhu v rámci Moravskoslezské kraje a jeden z mála v celé zemi. V rámci komentované prohlídky nás pan majitel seznámil s celým strojním vybavením od původní Francisovy turbíny z roku 1933, až k jednotlivým mlýnským strojům. To vše v chodu, propojeno koženými řemeny. Byl to zážitek, když se celé mlýnské zařízení rozpohybovalo pouze silou vody. Rovněž na nás zapůsobila krása okolní přírody, což bylo podpořeno příznivým počasím. Myslíme si, že se zájezd celkově vydařil. Účastníci projevovali během celého programu aktivní zájem a pozitivně hodnotili jak odborný výklad, tak i dostatek prostoru pro individuální prohlídky a program.

Další naší společnou akcí bylo 20. 5. 2026 smažení vaječiny na hřišti za kulturním domem. Počasí nám vyšlo, takže jsme mohli v klidu posedět. Sešlo se nás něco přes šedesát, vaječina byla asi z 350 vajec. Všechna se snědla. Došlo i na tombolu. Šťastlivci si odnesli výhry, většinou jedlé, takže by mohli být spokojeni. A ti, co nic nevyhráli, aspoň společně pobýli a povykládali.

10. 6. 2026 jsme vyrazili na druhý letošní zájezd. Naším cílem byl Zlín, konkrétně Muzeum jihovýchodní Moravy s obuvnickým muzeem. Nová expozice nese název „Princip Baťa: Dnes

fantazie, zítra skutečnost.“ V expozici jsme mohli vidět historii firmy Baťa od jejího založení v roce 1894 až po znárodnění československé části koncernu po druhé světové válce. Viděli jsme asi 600 exponátů exotické, lidové, historické a baťovské obuvi. Sběrka patří k největším v Evropě. Viděli jsme i ukázkou reklamních filmů, které vznikaly ve zlínských fotoateliérech založených také Tomášem Baťou. Prohlédli jsme si kancelář Jana Antonína Bati, která je umístěna v mrakodrapu „21“ ve výtahu. Měli jsme celkem unikátní možnost se touto kanceláří projet a vystoupit na horní terase této administrativní budovy. Paní průvodkyně nás z ptáčích perspektivy seznámila s významnými stavbami Zlína, které vznikly z iniciativy T. Bati. Bylo to poutavé vyprávění, ale měli jsme dost málo času, takže zdaleka nemohlo zaznít vše, co by nám paní průvodkyně byla schopna odvyprávět. V odpoledním programu jsme měli plavbu pronajatou lodí po Baťově kanálu ze Spytihněvi s návratem zpět do přístaviště opět ve Spytihněvi. Zažili jsme zdymadlo s převýšením sice pouze 80 cm, ale projížděli jsme jím 2x, dále manévry otáčení lodí na kanále, chvíli jsme se dostali s lodí i na řeku Moravu. Veškeré manévry s lodí bravurně zvládla paní kapitánka. Posádka lodí byla ryze ženská – dvoučlenná. Mnozí z nás už se po kanálu plavili, pro některé to byla premiéra, ale pro všechny to byl určitě příjemný zážitek a závěr zájezdu. I přes velmi nepříznivou předpověď nakonec nebylo počasí až tak hrozné. Při plavbě po kanále dokonce na chvíli vysvitlo sluníčko, které tak v nás určitě podpořilo dobrý pocit z výletu.

Teď už nezbývá než Vám všem popřát hezké léto a nashledanou 26. 8. 2026 na hřišti za kulturním domem na loučení s létem, kde jsou všichni členové našeho spolku srdečně zváni.

Božena Lusková

Jarní výšlap na Smrk

TJ Sokol

V sobotu 28. 3. 2026 vyrazilo 11 turistů a pes na tradiční jarní výšlap na druhou nejvyšší horu Beskyd – Smrk. Zimní počasí, panující stále ještě na horách, prověřilo účastníky, pejska i naši turistickou

výbavu. Přestože se sluníčko za celou dobu neukázalo, výlet jsme si ve zdraví užili a zakončili v teple restaurace Sauna na Ostravici. Ahoj na dalších výletech.

Jana Šigutová

Staříčský pétanque klub

Jarní a hlavně letní období roku je nejaktivnějším obdobím, co se týče aktivity členů staříčského Pétanque klubu. V něm uskutečníme pět akcí z osmi námi plánovaných v tomto roce a taky se zúčastníme nejvíce akcí přespolních.

Maruška

V březnu nás zasáhla nemilá zpráva o náhlém úmrtí členky našeho oddílu Marušky Kolkové. Pétanque s náma hrála od roku 2021 a měla ho opravdu hodně ráda. Aktivně se podílela na organizování všech našich akcí. Svou veselou povahou a přátelským chováním byla něco jako naše „sluníčko“. Často na ni vzpomínáme.

Beraní koule

Prvním venkovním turnajem v roce je březnový turnaj v Orlové. Ze Staříče hrálo 6 členů. Ze 36 dvojic dosáhlo nejlepšího výsledku družstvo Honza Csibrei se spoluhráčem Lubošem Ptáčkem z Krumsína, byli na hezkém 12. místě. Jana Kohutová se Zuzkou Plesníkovou byly 23. Vláda Plesník s Láďou Šimíčkem byli 21. a náš Petr Pešta, hrající s Jardou Knápkem z Polouvsí, byli 31.

Polouveský májový turnaj

K oslavě 1. máje se sjelo do Polouvsí 37 dvoučlenných družstev z moravské části České republiky. Staříč vyslal dvě družstva: Honza Csibrei hrál tradičně s Láďou Šimíčkem a druhou dvojku tvořili Ivo Židek s Petrem Peštou. Honza s Láďou skončili na 27. místě a Ivo s Petrem byli 35.

Jarní turnaj se konal 18. dubna. Tento turnaj pořádáme u nás ve Staříči na zahájení letní sezony. 8. ročníku se zúčastnilo 16 hráčů našeho klubu, Zvítězil Honza Csibrei před Láďou Šimíčkem a Aničkou Čermákovou.

Prezidentský pohár

10. ročníku turnaje 19. dubna, který založil náš klub v roce 2017 k oslavě 20. výročí založení pétangu ve Staříči, se zúčastnilo 12 dvoučlenných družstev. Hrají prezidenti a jejich zástupci z oddílů „Mikroregionu SOVA“, což je sdružení klubů severní Moravy. Zvítězila dvojice z Valšovic, druzí byli prezidenti z Polouvsí, třetí Orlová. Naše dvojice Vláda Plesník s Karlem Brožem byli na 5. místě.

Memory CUP

25. dubna jsme se zúčastnili tradičního turnaje našeho spřáteleného pétangového oddílu z Orlové k uctění památky hráčů, kteří se na kurty už nevrátí, ale rádi na ně vzpomínáme. Staříčský oddíl vyslal do Orlové dvě trojčlenná družstva. Osvědčený „triplet“: Honza Csibrei, Vláda Plesník, Láďa Šimíček. Druhé družstvo tvořili: Jana Kohutová, Martin Kozelský a Zuzka Plesníková. Z 21 trojic obsadilo naše 1. družstvo 16. místo a druhé družstvo bylo 20.

Prvomájové koulení

2. května jsme byli pozváni na turnaj do Valšovic.

Sjelo se tady 48 družstev z celé České republiky. Staříčský Pétanque klub reprezentovalo 7 hráčů. Honza Csibrei hrál s Lubošem a Eliškou Ptáčkovi z Krumsína. Další dvě družstva byla kompletně staříčská. Pod hlavičkou STAPEK 1 hráli: Vláda Plesník, Láďa Šimíček a Petr Pešta. Družstvo STAPEK 2 tvořili: Jana Kohutová, Zuzka Plesníková a Zbyněk Prokop. Nejlépe si vedlo družstvo STAPEK 2 a skončilo na 23. místě. Umístění ostatních družstev pořadatel neuvedl.

Poutový turnaj

Tuto akci děláme u příležitosti staříčské pouti, ale letos jsme měli ještě jeden důvod. Dlouholetá členka našeho pétangového klubu.

Květa Mudrová si přála s náma oslavit své významné životní jubileum a tak jsme jí vyhověli a slavili. Po předání květin a darů od členů klubu jsme hráli turnaj jednotlivců. Zúčastnilo se 16 hráčů. Vítězem se stal Honza Csibrei, druhý byl Karel Brož a třetí Zuzka Plesníková.

Hrabyňský kanón

Jeden z nejmladších pétangových klubů na Moravě pořádá v sobotu 13. června 3. ročník turnaje dvojic. Do Hrabyně se přihlásilo 29 dvoučlenných družstev z moravské části naší republiky. Staříč reprezentovaly tři družstva: Láďa Šimíček hrál s Honzou Csibreiem, Martin Kozelský s Petrem Peštou a Jana Kohutová se Zuzkou Plesníkovou. Nejlépe si vedli Láďa s Honzou, skončili na 10. místě. Martin s Petrem byli 20. a Jana se Zuzkou 21.

První hrabyňský přátelák

Po sobotním „kanónu“ pořádali hrabyňáci v neděli další klání dvojic. V neděli přijelo 26 dvojic, v podstatě ze stejných regionů jako včera. Staříč vyslal dva hráče, avšak nehráli spolu, ale s jinými partnery. Dneska hrál Honza Csibrei s Lubošem Ptáčkem z HRODE Krumsín a Láďa Šimíček hrál s Petrem Hrubým z Hrabyně. Láďa s Petrem prohráli v základní části jen jedno utkání a umístění ve finálové skupině jim uniklo o jednu příčku, mohli by hrát o celkové prvenství. Honza s Lubošem skončili na 11. místě.

Karel Brož
za petanque

Naše oslavenkyně s kolektivem pétangistů

Staříčský bowling klub

Přebor Slezské župy

Jarní část přeboru pokračovala dvěma posledními koly. 3. kolo se konalo 22. března, 4. poslední kolo jsme hráli 19. dubna. Vystřídali se v nich Jan Strasser, Zbyněk Prokop, Evžen Marek, Honza Mathon, Jiří Jalůvka a Marek Mach. Úkol zněl jasně – zaútočit na 1. místo, které drží Krmelín. Ve 3. kole se nám moc nedařilo, nejlepší výkony měl Jan 179 a Zbyněk 175. Ve 4. kole jsme hráli podstatně lépe. Díky Evženovi, který měl tři skvělé náhozy – 223, 187 a 180 a taky Honzovi – 203, 193 jsme 4. kolo vyhráli, ale na 1. místo to nestačilo. Jiří pak ještě hodil 185 a Marek 176. Tak jako vloni na podzim jsme v Přeboru Slezské župy obsadili 2. místo.

Velikonoční turnaj

15. ročník letošního Velikonočního turnaje jsme naplánovali na Velký pátek 3. dubna. Je to druhý turnaj ze čtyř, které pořádá bowlingový klub pro širší veřejnost. Letos se našlo 20 zájemců o zpestření Velikonočních svátků sportovní akcí. Hráli jsme tradičně ve čtyřech kategoriích. Vítězové jednotlivých kategorií: Muži reprezentanti klubu – Ing. Jiří Jalůvka. Muži ostatní – Marek Mach. Ženy – Katka Bělešová. Žáci a žákyně – Viky Strasser.

Amatérská Bowlingová liga

Ve 3. kolo jarní části 3. Amatérské bowlingové ligy v Jadrnu 9. dubna nás reprezentovali: Evžen Marek, Honza Mathon

Vítězové jednotlivých kategorií Velikonočního turnaje

a Jan Strasser. Nejlepší výkon podal Evža – 185 a Jan – 195, Honzovi, nejlepšímu hráči loňské sezony, se vůbec nedařilo – 166. Z 6 utkání jsme vyhráli jen 2 a klesli jsme na poslední 6. místo. 4. poslední kolo bylo na pořadu 14. května. Jestli chceme udržet 3. ligu musíme vyhrát aspoň 3 utkání. Evženovi to zase šlo dobře – 203, 191, 183, ale Karel a Zbyňa zahráli podprůměrně a tak jsme skončili jen o mizerného půl bodu od 5. místa, které by nás zachránilo. Jsme 6. a na podzim budeme hrát 4. ligu. To je soutěž, ve které jsme v roce 2014 začínali naši pouť Amatérskou ligou. Pravda, dotáhli jsme to v roce 2018 až do 1. ligy, ale to jsme byli mladší a hlavně jsme mohli každý týden trénovat v našem staříčském Bluebowlingu.

**Karel Brož
za bowling**

Vítězové turnaje v ruských kuželkách

Prosba VŠB o vyplnění dotazníku

Vážení občané, dovoluji si Vás oslovit s prosbou o pomoc při realizaci dotazníkového šetření zaměřeného na názory obyvatel posthornických obcí na budoucí rozvoj a proměnu regionu.

Dotazníkové šetření je součástí mezinárodního projektu RAISING a výzkumných aktivit VŠB – Technické univerzity Ostrava. Jeho cílem je zjistit postoje obyvatel k transformaci regionu po útlumu těžby, jejich priority a očekávání do budoucna. Získané odpovědi budou zpracovány zcela anonymně a využity výhradně pro výzkumné účely projektu. Výsledky a vyhodnocení dotazníku budou na vyžádání zdarma poskytnuty zúčastněným obcím. Rád bych Vás proto požádal o vyplnění dotazníku, odkaz pod QR kódem, nebo zde: <https://forms.cloud.microsoft/e/KSG3ht1S4B>

Děkuji

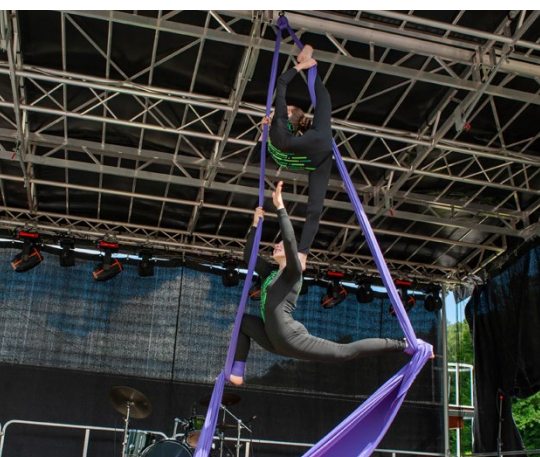
Jindřich Šancer, VŠB

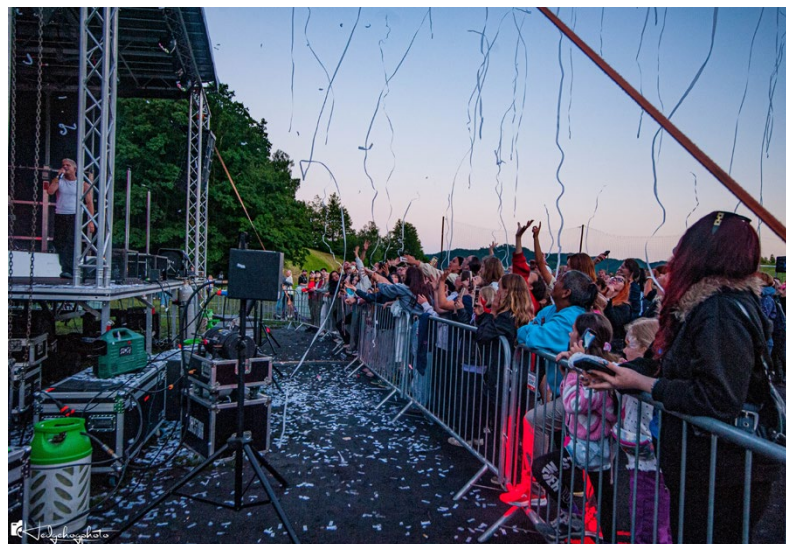
Our Region, Our Future: Citizen Perspectives on Regional Change

Fotografije ze Dne obce

Okolo DOLU 2026

🐾 Mushingový závod 🐾
Canicross - Scooterjöring - Bikejöring

Zveme vás na dvoudenní
mushingový závod Okolo dolu
2026, do zajímavého prostředí
bývalého dolu Staříč III

📅 26.-27.9. 2026
📍 Bývalý důl Staříč III
📏 Trať na 4km a 2km

Na co se těšit?

🌲 Mírně zvlněná trať vedoucí po širokých
polních i technických lesních cestách

🏆 Kategorie pro každého: Profíci, hobby
běžci, koloběžky i kola

📍 Lokalita: Zajímavé místo u bývalého dolu

👉 Pro diváky i závodníky budou otevřeny
prodejní stánky a občerstvení

🔗 Odkaz na událost:
<https://fb.me/e/6P4SVqFUY>

Více info na FB a Instagramu
Canicross Beskydy

LETNÍ KINO PRO DĚTI

OFFICIAL MOVIES
MADAGASKAR 3

PÁTEK
28. 8. 2026

**ZAČÁTEK
PO SETMĚNÍ**

MÍSTO KONÁNÍ:
AREÁL POD OKROUHLOU
S sebou: deky, polštáře a dobrou náladu!

LETNÍ KINO SO OLEŠNÁ

Přijďte si užít kouzelný letní večer pod širým nebem!

★ KDE & KDY: ★

10. 7. 2026	SVIADNOV	Někdo to rád v Plzni
17. 7. 2026	ŽABEŇ	Dream Team
24. 7. 2026	PASKOV-OPRECHTICE	Střídavka
31. 7. 2026	FM LYSŮVKY	Někdo to rád v Plzni
7. 8. 2026	STAŘÍČ	Samotáři

Občerstvení
zajištěno

Vezměte si
deky nebo židle

Vhodné pro
děti i dospělé

★ **VSTUP ZDARMA** ★ ★ **ZAČÁTEK PO SETMĚNÍ** ★

BURZA OBLEČENÍ, HRAČEK A SPORTOVNÍCH POTŘEB PRO DĚTI I DOSPĚLÉ

SÁL KULTURNÍHO DOMU VE STAŘÍČI

PÁTEK 2.10.2026	SOBOTA 3.10.2026
16.00 – 18.00 PŘÍJEM	10.00 – 15.00 PRODEJ
	15.00 – 17.00 VÝDEJ

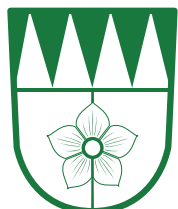
Prodej hlavně dětského oblečení, obuvi, hraček, sportovních potřeb a dalších věcí pro děti.

Věci donesené k prodeji musí být označeny cenovkou a vypsány na seznamu.

10 % z ceny případně maminkám, které burzu pořádají.

Plánované akce:

7. 8.	letní kino "Samotáři"
8. 8.	jednodenní zájezd na hrad Bouzov a výstavu drobného zvířectva - pořádají chovatelé
13. 8.	Jak se žije Staříčance na Novém Zélandu
28. 8.	letní kino "Madagaskar 3"
5. 9.	cyklozávod "Okolo Staříč@"
12. 9.	Střelecký závod HS Staříč - soutěž ve střelbě ze vzduchovky
19. - 20. 9.	Výstava drobného zvířectva
26. - 27. 9.	Okolo Dolu - mushingový závod
1. 10.	Kecy a politika
2. - 3. 10.	Burza dětského oblečení
17. 10.	Staříčská strašidla
14. 11.	Relaxační den pro ženy
21. 11.	Vánoční jarmark a rozsvícení vánočních stromčků
5. 12.	Mikuláš - hasiči
27. 12.	Vánoční koncert v KD
23. 1. 2027	Obecní ples

Staříčský zpravodaj,
periodický tisk územního samosprávného celku, občasník.

Vydává Obec Staříč v nákladu 850 ks.
Redakční rada: Blanka Pešková, Hana Děrglová, Jiří Kubala.
Kontakt: OÚ Staříč, 558 660 260 a knihovna 558 661 051,
e-mail: knihovna@obec-staric.cz.
Registrován v u MK ČR pod registrační značkou E 15908.
Za správnost příspěvku odpovídá jeho autor.

Grafika a tisk: © Kleinwächter holding s.r.o.